

กรมส่งเสริมการเกษตร
เลขรับ..... ๖๖๘
เสนอ..... กฟอ..... จก
วันที่..... 8 มิ.ย. 2569 น.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ฝ่ายเกษตร ประจำสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงจาการ์ตา โทร (๖๒ ๒๑) ๒๙๓ ๒๙๒๑ - ๕

โทรสาร (๖๒ ๒๑) ๒๙๓ ๒๘๒๑๖ E-mail : agri-jkt@thaiaagrikt.com

កម្ម ០២១១.៤/ វ ៥

วันที่ ๘ มกราคม ๒๕๖๙

เรื่อง ภาวะความเคลื่อนไหวทางด้านการเกษตรในสาธารณรัฐอินโดนีเซีย ประจำเดือนธันวาคม ๒๕๖๘

เรียน อธิบดีกรมส่งเสริมการเกษตร

ด้วยฝ่ายเกษตร ประจำสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงจาการ์ตา (ฝ่ายเกษตรฯ จาการ์ตา) มีภารกิจในการติดตามนโยบาย มาตรการ ภาวะความเคลื่อนไหวด้านการเกษตรในพื้นที่รับผิดชอบ รวมทั้งสถานการณ์ปัจจุบันด้านการเกษตรที่สำคัญของสาธารณรัฐอินโดนีเซีย โดยได้จัดทำความเคลื่อนไหวด้านการเกษตรในสาธารณรัฐอินโดนีเซีย ประจำเดือนธันวาคม ๒๕๖๘ รายละเอียดตามเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณาการใช้ประโยชน์ในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป จักขอขอบคุณยิ่ง

2

(นางสาวสดปรานี ไลออน)

อัครราชทูตที่ปรึกษา (ฝ่ายเกษตร)

ประจำสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงจาร์ตา

<https://bit.ly/OAAJakartaNewsReport-December2025>

กองแผนงาน
เลขรับ 119
วันที่ 08 มี.ค. 2557
เวลา 15-08 น.

กลุ่มวิเทศสัมพันธ์
เลขรับ 38
วันที่ 8 พ.ค. 69
เวลา 15.15 น.

กิจกรรมวิเศษ

အုပ်စုစာ/အုပ်စုကိစ္စ

- autarky =

$$-4\hat{v}_1, 5\pi + 5\pi - 4$$

- Wozu? Wozu? Wozu? Wozu?

Wang

9 NA 69

ฝ่ายเกษตร ประจำสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงจาการ์ตา
(OFFICE OF AGRICULTURAL AFFAIRS JAKARTA)

ภาวะความเคลื่อนไหวด้านการเกษตร ในสาธารณรัฐอินโดนีเซีย

เดือนธันวาคม 2568

Contact Details:

Office of Agricultural Affairs -
Royal Thai Embassy - Jakarta

oaa_jakarta

www.opsmoac.go.th/jakarta-home

ส่งออกยางสุมาตราเหนือเดือนตุลาคม 2568 ชะลอตัวจากอุปสงค์โลกอ่อนแรงและผลผลิตสะดุด

ผลการส่งออกยางธรรมชาติจากจังหวัดสุมาตราเหนือในเดือนตุลาคม 2568 ปรับตัวลดลงทั้งเมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้าและช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยปริมาณส่งออกรวมอยู่ที่ 20,694 ตัน ลดลงจาก 22,653 ตัน ในเดือนกันยายน 2568 และต่ำกว่าระดับ 25,221 ตัน ในเดือนตุลาคม 2567 อย่างมีนัยสำคัญ ข้อมูลดังกล่าวเปิดเผยโดย นาย Edy Irwansyah เลขานุการ สมาคมผู้ประกอบการยางอินโดนีเซีย (GAPKINDO) สาขาสูมาตราเหนือ โดยระบุว่า ปริมาณส่งออกดังกล่าว ลดลงร้อยละ 8.7 เมื่อเทียบรายเดือน (MoM) และ ลดลงร้อยละ 17.9 เมื่อเทียบรายปี (YoY) แม้ยังมีการจัดส่งไปยัง 23 ประเทศปลายทาง แต่ระดับการส่งออกยังต่ำกว่าค่าเฉลี่ยรายเดือนในภาวะปกติ ซึ่งประเมินว่าอยู่ที่ประมาณ 42,000 ตัน สะท้อนแรงกดดันต่อภาคอุตสาหกรรมยางในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง

ปัจจัยกดดันสำคัญมาจากอุปสงค์โลกที่ชะลอตัวควบคู่กับอุปทานภายในประเทศที่ลดลง โดยประเทศผู้นำเข้าหลายแห่งชะลอการจัดซื้อจากระดับสินค้าคงคลังภาคการผลิตที่อยู่ในเกณฑ์สูง ประกอบกับการชะลอตัวของอุตสาหกรรมยานยนต์ในเอเชียตะวันออกและยุโรป ขณะเดียวกัน ความไม่แน่นอนเกี่ยวกับการดำเนินการตามกฎระเบียบ EUDR (European Union Deforestation Regulation) ยังคงเป็นปัจจัยที่ผู้ประกอบการติดตาม แม้สหภาพยุโรปจะเลื่อนการบังคับใช้ออกไป 1 ปี นอกจากนี้ ปริมาณฝนที่สูง ส่งผลให้กิจกรรมกรีดยางทำได้จำกัด วัตถุดิบเข้าสู่โรงงานลดลง และทำให้กำลังการแปรรูปถูกกดดันตามไปด้วย

ด้านราคา ราคาเฉลี่ยยางในเดือนตุลาคม 2568 อยู่ที่ 172.2 เซนต์สหรัฐต่อกิโลกรัม ลดลงเล็กน้อยจากเดือนก่อนหน้า อย่างไรก็ตาม ราคามีสัญญาณปรับดีขึ้นในช่วงปลายเดือนพฤศจิกายน โดยปิดที่ระดับ 180 เซนต์สหรัฐ ณ วันที่ 28 พฤศจิกายน 2568 ขณะที่โครงสร้างตลาดส่งออกยังคงมีลักษณะกระจุกตัว โดยประเทศคู่ค้าหลัก 5 ประเทศจากทั้งหมด 23 ประเทศปลายทาง ได้แก่ ญี่ปุ่น (ร้อยละ 34.06) จีน (ร้อยละ 13.05) สหรัฐอเมริกา (ร้อยละ 10.84) บราซิล (ร้อยละ 10.81) และอินเดีย (ร้อยละ 5.85) ซึ่งรวมกันดูดซับปริมาณส่งออกมากกว่าสามในสี่ของทั้งหมด สะท้อนการพึ่งพาดังเดิมในระดับสูง

สำหรับตลาดยุโรป มีประเทศปลายทางรวม 11 ประเทศ คิดเป็นสัดส่วนรวมประมาณ ร้อยละ 14.7 ของการส่งออกทั้งหมด โดยตลาดสำคัญ ได้แก่ สเปน (ร้อยละ 4.39) โปแลนด์ (ร้อยละ 3.41) และ ตุรกี (ร้อยละ 2.23) รวมถึง อิตาลี (ร้อยละ 1.76) และ เยอรมนี (ร้อยละ 1.75) ที่มีสัดส่วนใกล้เคียงกัน ขณะที่ฝรั่งเศส และ ลักเซมเบิร์ก อยู่ที่ ร้อยละ 1.17 ส่วนที่เหลือ ได้แก่ สโลวีเนีย เนเธอร์แลนด์ และโรมาเนีย ซึ่งมีสัดส่วนต่ำกว่าร้อยละ 1 ภาพรวมดังกล่าวชี้ว่า ตลาดยุโรปยังมีบทบาทต่อการส่งออก แต่มีขนาดเล็กเมื่อเทียบกับตลาดเอเชียตะวันออกและทวีปอเมริกา

ในช่วงปลายเดือนพฤศจิกายน 2568 อุตสาหกรรมยางในสุมาตราเหนือเผชิญปัจจัยกระทบเพิ่มเติมจากอุทกภัยระหว่างวันที่ 27-28 พฤศจิกายน 2568 ส่งผลให้โรงงานยางหลายแห่งไม่สามารถดำเนินงานได้เต็มประสิทธิภาพ อีกทั้งจุดพักตู้คอนเทนเนอร์บริเวณท่าเรือและเส้นทางคมนาคมไปยังท่าเรือได้รับผลกระทบจากน้ำท่วมขังในวงกว้าง ทำให้การแปรรูปและการขนถ่ายล่าช้า และมีแนวโน้มส่งผลกระทบต่อปริมาณการผลิตและการส่งออกของเดือนพฤศจิกายนต่อเนื่องถึงช่วงต้นเดือนธันวาคม

โดยสรุป การส่งออกยางธรรมชาติของสุมาตราเหนือในเดือนตุลาคม 2568 อยู่ภายใต้แรงกดดันจากอุปสงค์ต่างประเทศที่ชะลอตัว ผลผลิตลดลงจากสภาพอากาศ และความไม่แน่นอนด้านกฎระเบียบ เช่น EUDR แม้ราคาจะเริ่มฟื้นตัวเล็กน้อยในช่วงปลายเดือนพฤศจิกายน แต่การกลับสู่ระดับปกติยังขึ้นอยู่กับความต่อเนื่องของสภาพอากาศที่เอื้ออำนวย การฟื้นฟูโครงสร้างพื้นฐานหลังน้ำท่วม และการปรับตัวขึ้นของอุปสงค์โลกโดยรวม

อินโดนีเซียส่งออกกึ่งปลอดซีเซียม-137 สู่อเมริกา 10 ตู้คอนเทนเนอร์ หลังผ่านมาตรฐาน USFDA

เมื่อวันที่ 3 ธันวาคม 2568 กระทรวงกิจการทางทะเลและประมง (KKP) ในฐานะหน่วยงานรับรอง (Certifying Entity: CE) สำหรับการส่งออกกึ่งไปยังสหรัฐอเมริกา สามารถปฏิบัติให้เป็นไปตามข้อกำหนดการรับรอง “ปลอดซีเซียม-137 (Cesium-137: Cs-137)” ตามมาตรฐานของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาสหรัฐอเมริกา (United States Food and Drug Administration: USFDA) ได้สำเร็จ ความสำเร็จดังกล่าวสะท้อนผ่านพิธีปล่อยสินค้าส่งออกกึ่งที่ได้รับการรับรองว่าปลอดนิวไคลด์กัมมันตรังสี (Radionuclide-free) ไปยังสหรัฐอเมริกา โดยดำเนินการผ่านท่าเรือ Tanjung Priok กรุงเทพมหานคร และท่าเรือ Tanjung Perak เมืองสุราบายา

นาย Sakti Wahyu Trenggono รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกิจการทางทะเลและประมง เปิดเผยว่า การส่งออกดังกล่าวดำเนินการเชิงสัญลักษณ์ร่วมกับ นาย Zulkifli Hasan รัฐมนตรีประสานงานด้านความมั่นคงทางอาหาร ในฐานะประธานคณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อรับมือการปนเปื้อน Cs-137 โดยเน้นย้ำว่าเป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ถึงบทบาทเชิงรุกของภาครัฐในการคุ้มครองประชาชนจากความเสี่ยงการปนเปื้อนสารกัมมันตรังสีอันตราย อีกทั้งเป็นการยืนยันความต่อเนื่องของอุตสาหกรรมกุ้งระดับชาติ ผ่านการฟื้นตัวของกิจกรรมเศรษฐกิจตลอดห่วงโซ่อุปทานตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ โดยมีปริมาณกึ่งที่ส่งออกไปยังสหรัฐอเมริกา รวม 10 ตู้คอนเทนเนอร์ จำนวน 4 ตู้ ผ่านท่าเรือ Tanjung Priok และอีก 6 ตู้ผ่านท่าเรือ Tanjung Perak เมืองสุราบายา โดยมีปลายทางเป็นท่าเรือสำคัญในสหรัฐอเมริกา ได้แก่ ลอสแอนเจลิส ฮิวสตัน ซานฟรานซิสโก และไมอามี

ร.มว. Trenggono ชี้แจงเพิ่มเติมว่า ภายหลังจากสหรัฐอเมริกาประกาศใช้มาตรการ Import Alert #99-52 ตั้งแต่วันที่ 31 ตุลาคม 2568 ได้มีการสั่งการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดเตรียมความพร้อมกระบวนการรับรอง “ปลอด Cs-137” ให้แล้วเสร็จในวันดังกล่าว ส่งผลให้ช่วงระหว่างวันที่ 31 ตุลาคม ถึงวันที่ 3 ธันวาคม 2568 KKP สามารถรับรองและจัดส่งกึ่งไปยังสหรัฐอเมริกาได้แล้ว 313 ตู้คอนเทนเนอร์ คิดเป็นปริมาณ 5.4 พันตัน มูลค่า 58.68 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ในส่วนแผนการส่งออกระยะถัดไป KKP อยู่ระหว่างเตรียมส่งออกกึ่งไปยังสหรัฐอเมริกาเพิ่มเติมในวันที่ 4 – 6 ธันวาคม 2568 รวม 79 ตู้คอนเทนเนอร์ ปริมาณ 1.6 พันตัน มูลค่า 14.58 ล้านดอลลาร์สหรัฐ นอกจากนี้ จนถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2568 คาดว่าการส่งออกเพิ่มเติมสะสมจะอยู่ที่ 292 ตู้คอนเทนเนอร์ ปริมาณ 5.07 พันตัน มูลค่า 54.74 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ด้าน ร.มว. Zulkifli ระบุว่า การส่งออกครั้งนี้สะท้อนผลสัมฤทธิ์ของการบูรณาการความร่วมมือข้ามภาคส่วนในการจัดการประเด็น Cs-137 พร้อมย้ำว่าเป็นสัญญาณเชิงยุทธศาสตร์ที่แสดงถึงศักยภาพของอินโดนีเซียในการปฏิบัติตามมาตรฐานสากล และการยกระดับระบบประกันคุณภาพตลอดห่วงโซ่อุปทานตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ อีกทั้งชี้ว่าหากเกิดปัญหา จะมีการแก้ไขอย่างรวดเร็วและเป็นระบบ

ภาคเอกชน โดยสมาคมผู้ผลิต แปรรูป และการตลาดผลิตภัณฑ์ประมงแห่งอินโดนีเซีย (Asosiasi Produsen Pengolahan dan Pemasaran Produk Perikanan Indonesia: AP5I) แสดงความชื่นชมต่อการดำเนินงานของภาครัฐ โดยเฉพาะกระทรวงประสานงานด้านความมั่นคงทางอาหาร กระทรวงกิจการทางทะเลและประมง (KKP) สำนักงานกำกับดูแลพลังงานนิวเคลียร์อินโดนีเซีย (BAPETEN) สถาบันวิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ (BRIN) และหน่วย Gegana สำนักงานตำรวจแห่งชาติอินโดนีเซีย ที่ร่วมกันสนับสนุนการอำนวยความสะดวกให้กระบวนการรับรองกึ่งปลอด Cs-137 ดำเนินไปได้ เพื่อให้เป็นสอดคล้องเป็นไปตามข้อกำหนดใหม่ของสหรัฐอเมริกา นาย Saut Hutagalung ประธาน AP5I กล่าวเพิ่มเติมว่า การส่งออกในครั้งนี้ส่งสัญญาณเชิงบวกต่อผู้บริโภคภายในประเทศ ตลอดจนต่อ USFDA และผู้บริโภคในตลาดโลก โดยเฉพาะสหรัฐอเมริกา ส่งผลให้กิจกรรมเศรษฐกิจของอุตสาหกรรมกุ้งตลอดห่วงโซ่อุปทานทยอยกลับสู่ภาวะปกติอย่างเป็นลำดับ พร้อมยืนยันว่า ผู้ประกอบการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียภายใต้ AP5I มีพันธกิจในการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ที่ภาครัฐกำหนด เพื่อความยั่งยืนและความก้าวหน้าของอุตสาหกรรมประมงอินโดนีเซียในระยะยาว

ที่มา: กระทรวงกิจการทางทะเลและประมง วันที่ 3 ธันวาคม 2568

อินโดนีเซีย-เดนมาร์กกระชับความร่วมมือเพื่อพัฒนาสาขาย่อยปศุสัตว์อย่างยั่งยืน

เมื่อวันที่ 2 ธันวาคม 2568 อินโดนีเซียและเดนมาร์กได้ยืนยันพันธสัญญาร่วมกันในการขับเคลื่อนการพัฒนาภาคปศุสัตว์อย่างยั่งยืน ผ่านการประชุมคณะกรรมการอำนวยการ (Steering Committee Meeting) ภายใต้กรอบความร่วมมือเชิงยุทธศาสตร์อินโดนีเซีย-เดนมาร์ก (Strategic Sector Cooperation: SSC) ซึ่งจัดขึ้น ณ สำนักงานใหญ่ กระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย กรุงจาการ์ตา นาง Nuryani Zainuddin เลขาธิการ กรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ กระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย แสดงความชื่นชมสถานเอกอัครราชทูตเดนมาร์กและสำนักงานอาหารและสัตวแพทย์แห่งเดนมาร์ก (Danish Veterinary and Food Administration: DVFA) ที่ให้การสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง พร้อมระบุว่ากิจกรรมภายใต้ SSC ในช่วงเดือนมิถุนายนถึงธันวาคม 2568 ดำเนินไปตามแผน และก่อให้เกิดผลเชิงบวกต่อการเสริมสร้างความเข้มแข็งของภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง

นาง Nuryani ระบุเพิ่มเติมว่า การพัฒนาระบบเกษตรและปศุสัตว์อินทรีย์มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาระยะกลางแห่งชาติ (RPJMN) ปี 2568 – 2572 ซึ่งกำหนดเป้าหมายให้สินค้าเกษตรอินทรีย์มีส่วนในการมีส่วนร่วมร้อยละ 1.55 ภายในปี 2572 ทั้งนี้ คาดว่า ความร่วมมือ SSC จะสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายระดับชาติได้อย่างเป็นรูปธรรมควบคู่กับการจัดหาโปรตีนจากสัตว์เพื่อรองรับโครงการอาหารโภชนาการฟรี (Program Makan Bergizi Gratis: MBG) สำหรับผู้ได้รับประโยชน์จำนวน 82.9 ล้านคน

อย่างไรก็ตาม ยังคงมีประเด็นความท้าทายหลายประการที่จำเป็นต้องดำเนินการร่วมกัน อาทิ การรับรู้ของสาธารณชนที่ยังอยู่ในระดับจำกัด ข้อจำกัดด้านผู้รับซื้อปลายทาง (Offtaker) ปริมาณการผลิตที่ยังอยู่ในระดับต่ำ รวมถึงต้นทุนการรับรองมาตรฐานที่ค่อนข้างสูง โดยเห็นว่าควรเร่งจัดทำแนวทางแก้ไขร่วมกันเป็นระบบเพื่อการพัฒนาอินทรีย์ดำเนินได้อย่างต่อเนื่อง และเกิดประโยชน์แก่เกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์อย่างแท้จริง พร้อมกันนี้ยังสนับสนุนการเตรียมความพร้อมสู่ SSC ระยะที่ 3 โดยเสนอให้กำหนดขอบเขตของโครงการให้ชัดเจนและมีตัวชี้วัดที่ตรวจสอบได้มากขึ้น

ฝ่ายเดนมาร์ก นาย Hanne Larsen หัวหน้าศูนย์ความร่วมมือระหว่างประเทศของ DVFA แสดงความขอบคุณต่อการทำงานร่วมกันกับกระทรวงเกษตรอินโดนีเซียในการพัฒนาภาคเกษตรอินทรีย์ และแสดงความคาดหวังให้การอนุมัติแผนงานปี 2569 เป็นไปอย่างราบรื่น นอกจากนี้ ยังรายงานความคืบหน้าหลังการประชุมคณะกรรมการอำนวยการครั้งก่อนว่า ได้มีการเยือนเดนมาร์กของฝ่ายอินโดนีเซีย 1 ครั้ง การเยือนอินโดนีเซียของคณะเดนมาร์ก 2 ครั้ง และการประชุมออนไลน์อีกหลายครั้ง โดยภารกิจที่เดนมาร์กมุ่งเพิ่มความเข้าใจด้านอุตสาหกรรมอินทรีย์ ยุทธศาสตร์การสื่อสาร และรูปแบบความร่วมมือเชิงหุ้นส่วนกับเกษตรกร

นาย Hanne ระบุว่า คณะผู้แทนจากอินโดนีเซียมีความมุ่งมั่นในการประยุกต์ใช้บทเรียนและองค์ความรู้ให้สอดคล้องกับบริบทภายในประเทศ พร้อมกล่าวเพิ่มเติมว่า กิจกรรมส่วนใหญ่ตามแผนงาน SSC สามารถดำเนินได้ตามเป้าหมาย และได้เตรียมกิจกรรมสำหรับภาคการศึกษาแรกของปี 2569 ไว้แล้ว เพื่อใช้เป็นฐานสำหรับการประเมินผลระยะที่ 2 และรองรับการขับเคลื่อนเข้าสู่ระยะที่ 3 ขณะเดียวกัน นาย Hans Ebbensgard Murilo ที่ปรึกษารัฐมนตรีด้านอาหารและเกษตร ประจำสถานเอกอัครราชทูตเดนมาร์ก ได้กล่าวถึงผลลัพธ์เชิงบวกจากการฝึกอบรมและการเสริมสร้างศักยภาพบุคลากร โดยชี้ว่า มีความก้าวหน้าชัดเจนจากการฝึกอบรมทั้งที่บาตูราเดนและที่เดนมาร์ก และคาดหวังให้ความร่วมมือดังกล่าวดำเนินอย่างต่อเนื่อง

การประชุมคณะกรรมการอำนวยการครั้งนี้ นับเป็นเวทีสำคัญในการทบทวนผลการดำเนินงาน การกระชับการประสานงาน และเตรียมความพร้อมของแผนงาน SSC ระยะที่ 3 โดยมีเป้าหมายเพื่อเสริมความเข้มแข็งของภาคปศุสัตว์อย่างยั่งยืน เพิ่มขีดความสามารถของภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง และสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาในระดับชาติอย่างเป็นระบบ

ที่มา: กรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ กระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย วันที่ 3 ธันวาคม 2568

ส่งออกมะพร้าวผลทั้งลูกอินโดนีเซียพุ่ง ม.ค.-ต.ค. 2568 จีนครองตลาดหลัก

สำนักงานสถิติแห่งชาติ (BPS) รายงานว่า มูลค่าการส่งออก “มะพร้าวผลทั้งลูก” ของอินโดนีเซียไปยังหลายประเทศในช่วงเดือนมกราคม-ตุลาคม 2568 ปรับเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ โดยมีมูลค่า 208.2 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นร้อยละ 143.90 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2567 นาง Pudji Ismartini รองผู้อำนวยการด้านสถิติการกระจายสินค้าและบริการของ BPS เปิดเผยว่า ในช่วงมกราคม-ตุลาคม 2568 มูลค่าการส่งออกอยู่ที่ 208.2 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นร้อยละ 143.90 เมื่อเทียบกับช่วงมกราคม-ตุลาคม 2567 เมื่อพิจารณาตามประเทศปลายทางส่งออก พบว่าตลาดหลักคือจีน โดยมีมูลค่า 171.3 ล้านดอลลาร์สหรัฐ รองลงมาคือเวียดนาม 34.4 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และมาเลเซีย 1.2 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ขณะเดียวกัน มูลค่าการส่งออกมะพร้าวผลทั้งลูก (พิกัดศุลกากร HS0801-1200) ในเดือนตุลาคม 2568 อยู่ที่ 22.8 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นร้อยละ 71.37 เมื่อเทียบรายปี (YoY) แต่ลดลงร้อยละ 1.29 เมื่อเทียบรายเดือน (MoM)

อย่างไรก็ตาม ภาพรวมการส่งออกของอินโดนีเซียในเดือนตุลาคม 2568 อยู่ในทิศทางชะลอตัว โดยมีปัจจัยสำคัญจากการลดลงของการส่งออกน้ำมันดิบไปยังตลาดโลก ในเดือนดังกล่าว มูลค่าการส่งออกรวมของประเทศอยู่ที่ 24.24 พันล้านเหรียญสหรัฐ ลดลงร้อยละ 2.31 เมื่อเทียบกับเดือนตุลาคม 2567 โดยการหดตัวเด่นชัดเกิดในหมวดน้ำมันและก๊าซธรรมชาติ ขณะที่หมวดไม้ใช้น้ำมันและก๊าซธรรมชาติลดลงในอัตราที่จำกัดกว่า นาง Pudji ระบุว่า “การลดลงของมูลค่าการส่งออกในเดือนตุลาคม 2568 เมื่อเทียบรายปี มีสาเหตุหลักจากมูลค่าการส่งออกหมวดน้ำมันและก๊าซธรรมชาติ โดยเฉพาะน้ำมันดิบซึ่งลดลงร้อยละ 54.68 และมีส่วนทำให้การเปลี่ยนแปลงรวมติดลบร้อยละ 0.34 นอกจากนี้ BPS ยังรายงานว่าการส่งออกผลิตภัณฑ์น้ำมันลดลงร้อยละ 40.11 และมีส่วนทำให้ภาพรวมติดลบร้อยละ 0.65 ส่วนก๊าซธรรมชาติลดลงร้อยละ 26.20 และมีส่วนทำให้ภาพรวมติดลบร้อยละ 0.84

ในด้านโครงสร้างมูลค่าการส่งออก แบ่งได้ว่า มูลค่าการส่งออกหมวดไม้ใช้น้ำมันและก๊าซธรรมชาติอยู่ที่ 23.34 พันล้านเหรียญสหรัฐ ลดลงร้อยละ 0.51 เมื่อเทียบรายปี ขณะที่หมวดน้ำมันและก๊าซธรรมชาติ มีมูลค่าเพียง 0.89 พันล้านเหรียญสหรัฐ ลดลงร้อยละ 33.60 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อนหน้า

ที่มา: jawapos.com วันที่ 3 ธันวาคม 2568

อินโดนีเซียเตรียมให้สัตยาบัน IEU-CEPA ม.ค. 2569 คาดส่งออกไป EU ขยายตัวกว่าร้อยละ 50

กระทรวงประสานงานด้านเศรษฐกิจของอินโดนีเซียประเมินว่า ความตกลงหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจอย่างรอบด้านระหว่างอินโดนีเซียกับสหภาพยุโรป (Indonesia-European Union Comprehensive Economic Partnership Agreement: IEU-CEPA) มีศักยภาพในการเพิ่มการส่งออกของอินโดนีเซียไปยังสหภาพยุโรปได้มากกว่า ร้อยละ 50 ภายหลังความตกลงมีผลบังคับใช้ นาย Susi wijono Moegiarso เลขาธิการกระทรวงฯ ระบุว่า ความตกลงดังกล่าวจะสร้างผลเชิงบวกต่อการค้าอย่างมีนัยสำคัญ โดยฝ่ายรัฐมนตรีได้ย้มาถึงแนวโน้มการขยายตัวของการส่งออกไปยังยุโรปที่อาจเพิ่มขึ้นเกิน ร้อยละ 50 สาระสำคัญของ IEU-CEPA คือ การยกเลิกอากรขาเข้าสำหรับสินค้าอินโดนีเซียที่เข้าสู่ตลาดสหภาพยุโรปในสัดส่วน ร้อยละ 98 ซึ่งรวมถึงกลุ่มสินค้าเครื่องนุ่งห่มและเครื่องแต่งกายที่ปัจจุบันเผชิญอัตราภาษีนำเข้า ร้อยละ 7-15 นอกจากนี้ สิทธิประโยชน์ด้านการเข้าถึงตลาดแบบปลอดอากรยังคงคาดว่าจะเอื้อให้สินค้าเกษตรได้รับประโยชน์มากขึ้น โดยเฉพาะ กล้วย ซึ่งที่ผ่านมาอยู่ภายใต้อัตราภาษีของสหภาพยุโรปสูงที่สุดถึง ร้อยละ 16

อินโดนีเซียและสหภาพยุโรปได้ยุติการเจรจาที่ดำเนินมาเป็นเวลากว่า 10 ปี เมื่อเดือนกรกฎาคม 2568 ตามการประกาศร่วมของประธานาธิบดี Prabowo Subianto และประธานคณะกรรมการยุโรป นาง Ursula von der Leyen ณ กรุงบรัสเซลส์ ก่อนหน้านั้น นาย Budi Santoso รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการค้าอินโดนีเซีย ระบุว่า อินโดนีเซียตั้งเป้าให้สัตยาบันความตกลงภายในเดือนมกราคม 2569 เพื่อเดินทางสู่การบังคับใช้อย่างเป็นรูปธรรม ขณะเดียวกัน กระทรวงประสานงานด้านเศรษฐกิจ ประเมินว่า IEU-CEPA เป็นเครื่องมือสำคัญในการสนับสนุนเป้าหมายการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศที่ ร้อยละ 8 ภายในปี 2572

นาย Ferry Irawan รองผู้แทนประสานงานด้านการกำกับและพัฒนาวิสาหกิจของกระทรวงฯ กล่าวเพิ่มเติมว่า ความตกลงจะขยายโอกาสการเข้าถึงตลาดสหภาพยุโรปสำหรับสินค้าอินโดนีเซียอย่างกว้างขวาง โดยเฉพาะผ่านการลดภาษีศุลกากรสำหรับสินค้าส่งออกส่วนใหญ่ ภายใต้กรอบความตกลง สินค้าอินโดนีเซียหลายรายการคาดว่าจะได้รับสิทธิอัตราภาษีเป็นศูนย์ อาทิ น้ำมันปาล์ม กาแฟ โกโก้ ยางพารา ผลิตภัณฑ์ประมง ไม้และผลิตภัณฑ์ไม้แปรรูป สิ่งทอ และอิเล็กทรอนิกส์ นอกจากนี้ ยังมีความคาดหวังว่าความตกลงจะช่วยเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจในภาพรวม และสนับสนุนการอำนวยความสะดวกด้านขั้นตอนการขอวีซ่าในอนาคต

ที่มา: en.antaranews.com วันที่ 5 ธันวาคม 2568

CTI-CFF-KKP จัด SOM ครั้งที่ 20 ที่บาห์ลี ยกระดับพันธสัญญาภูมิภาคด้านอนุรักษ์ทะเลและประมงยั่งยืน

การประชุมระดับเจ้าหน้าที่อาวุโสครั้งที่ 20 (20th Senior Officials' Meeting: SOM-20) ภายใต้กรอบความร่วมมือสามเหลี่ยมปะการังด้านแนวปะการัง การประมง และความมั่นคงทางอาหาร (Coral Triangle Initiative on Coral Reefs, Fisheries, and Food Security: CTI-CFF) จัดขึ้นอย่างเป็นทางการ จังหวัดบาห์ลี เพื่อเสริมสร้างความร่วมมือระดับภูมิภาคด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเล การบริหารจัดการประมงอย่างยั่งยืน และการยกระดับความพร้อมในการรับมือความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เวทีดังกล่าวมีผู้บริหารระดับสูงจาก 6 ประเทศสมาชิก CTI-CFF เข้าร่วม ได้แก่ อินโดนีเซีย มาเลเซีย ปาปัวนิวกินี ฟิลิปปินส์ หมู่เกาะโซโลมอน และติมอร์-เลสเต โดยมุ่งทบทวนผลการดำเนินงานที่ผ่านมา พิจารณาแผนงานประจำปี 2569 และกำหนดทิศทางการขับเคลื่อนโครงการในระยะถัดไป

การประชุมจัดโดยสำนักเลขาธิการระดับภูมิภาค CTI-CFF ประสานการดำเนินงานกับรัฐบาลอินโดนีเซียผ่านกระทรวงกิจการทางทะเลและประมง (KKP) ซึ่งทำหน้าที่คณะกรรมการประสานงานระดับชาติ (National Coordinating Committee: NCC) ในการสนับสนุนการจัดประชุมและการขับเคลื่อนวาระสำคัญของความร่วมมือ

SOM-20 ดำเนินการระหว่างวันที่ 10–11 ธันวาคม 2568 โดยมีการประชุมเตรียมการ (Pre-SOM) ระหว่างวันที่ 8–9 ธันวาคม 2568 เพื่อกลั่นกรองประเด็นเชิงเทคนิคก่อนเข้าสู่วาระหลัก อาทิ บทบาทและการมีส่วนร่วมของหุ้นส่วน CTI-CFF รายงานเชิงเทคนิค ตลอดจนการยกระดับธรรมาภิบาล ทั้งนี้ ผลจากการหารือเชิงเทคนิคที่ดำเนินมาตลอดปีในประเทศสมาชิกได้นำมาใช้ประกอบการพิจารณา เพื่อให้การตัดสินใจมีความครอบคลุมและตั้งอยู่บนฐานข้อมูลเชิงประจักษ์

ในการประชุมครั้งนี้ มีการติดตามความก้าวหน้าของคณะทำงานสำคัญหลายด้าน ได้แก่ การบริหารจัดการเชิงพื้นที่ระดับภูมิทัศน์ทะเล (Seascape) แนวทางการจัดการประมงเชิงระบบนิเวศ (Ecosystem Approach to Fisheries Management: EAFM) พื้นที่คุ้มครองทางทะเล (Marine Protected Area: MPA) การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change Adaptation: CCA) และคณะทำงานด้านชนิดพันธุ์ที่ถูกคุกคาม (Threatened Species Working Group) ควบคู่กับการหารือโครงการข้ามภาคส่วน อาทิ เวทีผู้นำสตรี (Women Leaders Forum) ความร่วมมือมหาวิทยาลัย (University Partnership) และเวทีธุรกิจระดับภูมิภาค (Regional Business Forum) รวมถึงกลไกธรรมาภิบาลที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ FRWG, MEWG และ IRC เพื่อสนับสนุนประสิทธิภาพของการกำกับดูแลและการดำเนินงานของ CTI-CFF

-โปรดอ่านต่อในหน้าถัดไป-

นาย Koswara อธิบดีกรมการจัดการกิจการทางทะเลของ KKP ในฐานะประธานคณะเจ้าหน้าที่อาวุโส (Chair CSO) ของ CTI-CFF เน้นย้ำความจำเป็นของความต่อเนื่องเชิงนโยบายและการประสานความร่วมมือระหว่างประเทศสมาชิก เพื่อขับเคลื่อนการทำงานบนฐานวิทยาศาสตร์ให้เกิดผลในทางปฏิบัติ โดยเฉพาะด้านการประมงอย่างยั่งยืน การเสริมความทนทานของระบบนิเวศทางทะเล การยกระดับความมั่นคงทางอาหาร และการพัฒนาคุณภาพชีวิตของชุมชนชายฝั่งในพื้นที่สามเหลี่ยมปะการัง

ฝ่ายมาเลเซีย โดย Datuk Dr. Ching Thoo a/l Kim รองประธาน CSO เห็นว่า การจัดบทบาทผู้นำระดับภูมิภาคอย่างเป็นระบบมีความสำคัญต่อการบริหารทรัพยากรในพื้นที่สามเหลี่ยมปะการัง พร้อมระบุว่า การแลกเปลี่ยนแนวปฏิบัติที่ดีและองค์ความรู้เชิงเทคนิคจะช่วยเสริมความต่อเนื่องของการจัดการทรัพยากรอย่างยั่งยืนในระยะยาว

ที่ประชุม SOM-20 มีมติสำคัญรวม 7 ประการ ได้แก่

1. เห็นชอบรายงานประธานการประชุม ซึ่งสรุปผลการดำเนินงานร่วมและลำดับความสำคัญของประเทศสมาชิก
2. รับทราบรายงานประจำปี 2568 จากทั้งหกประเทศสมาชิก
3. เห็นชอบรายงานและข้อเสนอแนะจากคณะทำงานด้านธรรมาภิบาล (MEWG, FRWG และ IRC) เพื่อเสริมความโปร่งใส การกำกับดูแลด้านการเงิน และความรับผิดชอบของกระบวนการ CTI-CFF
4. เห็นชอบแผนงานและงบประมาณปี 2569 ของคณะทำงานเชิงเทคนิค เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานระดับภูมิภาคในประเด็น Seascapes, EAFM, MPA, CCA และการคุ้มครองชนิดพันธุ์ที่ถูกคุกคาม
5. รับทราบรายงานจากผู้อำนวยการบริหารสำนักเลขาธิการระดับภูมิภาค CTI-CFF ซึ่งสรุปผลการดำเนินงานในปีปัจจุบันและกรอบลำดับความสำคัญสำหรับปีถัดไป
6. แสดงความขอบคุณต่อหุ้นส่วน CTI-CFF ที่สนับสนุนความร่วมมือข้ามภาคส่วนอย่างต่อเนื่อง
7. เห็นชอบเอกสารสรุปโดยประธาน (Chair's Summary SOM-20) เพื่อใช้เป็นกรอบอ้างอิงเชิงนโยบายและข้อเสนอแนะในการดำเนินโครงการระดับภูมิภาคในปี 2569

นาย Hendra Yusran Siry หัวหน้าคณะผู้แทนอินโดนีเซีย และที่ปรึกษาผู้เชี่ยวชาญของรัฐมนตรีด้านนิเวศวิทยาและทรัพยากรทางทะเล ระบุว่า มติและแนวทางจาก SOM-20 ควรเชื่อมโยงกับเป้าหมายการยกระดับสุขภาวะของระบบนิเวศทางทะเล และการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการประมงทั้งในระดับชาติและระดับภูมิภาค โดยการทำงานร่วมกันอย่างใกล้ชิดระหว่างประเทศสมาชิกจะสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายด้านการอนุรักษ์ ควบคู่กับการธำรงความยั่งยืนของทรัพยากรเพื่อชุมชนชายฝั่ง

ด้าน Dr. Frank Griffin ผู้อำนวยการบริหารสำนักเลขาธิการระดับภูมิภาค CTI-CFF กล่าวถึงบทบาทของกระบวนการหารือเชิงสร้างสรรค์ทั้งในช่วง Pre-SOM และ SOM-20 ที่ช่วยทบทวนความก้าวหน้า ปรับแนวลำดับความสำคัญให้สอดคล้องกัน และจัดทำแผนงานเพื่อรองรับการดำเนินงานในปีถัดไปอย่างเป็นระบบ

ท้ายที่สุด สำนักเลขาธิการระดับภูมิภาค CTI-CFF และ KKP ยืนยันการสนับสนุนประเทศสมาชิกในการขับเคลื่อนมติของ SOM-20 สู่การปฏิบัติ โดยมุ่งเร่งรัดการพัฒนาที่ยั่งยืน เสริมความมั่นคงของภูมิภาค และธำรงการจัดการทรัพยากรทางทะเลในพื้นที่สามเหลี่ยมปะการังให้มีความต่อเนื่องและยั่งยืนในระยะยาว

ที่มา: กระทรวงกิจการทางทะเลและประมง วันที่ 11 ธันวาคม 2568

อินโดนีเซียเร่ง เพิ่มมูลค่าห่วงโซ่อุตสาหกรรมเกษตร ตั้งเป้าดันส่งออกสินค้าแปรรูปมูลค่าสูง

ในโอกาสเข้าร่วมพิธีรำลึกวันต่อต้านคอร์รัปชันสากล ประจำปี 2025 (World Anti-Corruption Day) ณ สำนักงานใหญ่กระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย กรุงจาการ์ตา นาย Sudaryono รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย ยืนยันว่า “การเพิ่มมูลค่าห่วงโซ่อุตสาหกรรมเกษตร (Agricultural downstreaming)” เป็นยุทธศาสตร์สำคัญของประธานาธิบดี Prabowo Subianto เพื่อยกระดับสินค้าโภคภัณฑ์จากภาคพืชเศรษฐกิจและปศุสัตว์ของอินโดนีเซียให้กลับขึ้นสู่แนวโน้มในเวทีการค้าโลก โดยมุ่งให้สินค้าชั้นนำของประเทศมีศักยภาพการแข่งขันและครองตำแหน่งระดับสูงในตลาดโลก

รัฐบาลกำหนดทิศทางการส่งออกไปสู่ “ผลิตภัณฑ์แปรรูปมูลค่าสูง” แทนการจำหน่ายเป็นวัตถุดิบหรือสินค้าขั้นต้น สำหรับสินค้าโภคภัณฑ์สำคัญ อาทิ มะพร้าว กาแฟ โกโก้ และน้ำมันปาล์ม ขณะเดียวกัน อยู่ระหว่างเร่งขับเคลื่อนการเพิ่มมูลค่าในสินค้าเชิงยุทธศาสตร์ 11 รายการ ครอบคลุมมะพร้าว โกโก้ กาแฟ จันทน์เทศ พริกไทย แกมเบียร์ (Gambier) และสินค้าเด่นอื่นในหมวดพืชเศรษฐกิจ เพื่อยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันตลอดห่วงโซ่อุปทาน และเสริมความเข้มแข็งของอุตสาหกรรมแปรรูปภายในประเทศ

นอกจากนี้ ยังได้เน้นย้ำศักยภาพเชิงเปรียบเทียบของอินโดนีเซียในฐานะประเทศเขตร้อนที่มีดินอุดมสมบูรณ์ มีแสงแดดตลอดทั้งปี และทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลาย ซึ่งเป็นฐานสนับสนุนเกษตรกรรมสมัยใหม่อย่างมีนัยสำคัญ โดยชี้ว่าภาคการเกษตรมีใช้ภาคเศรษฐกิจล้ำสมัย หากแต่เป็นภาคส่วนที่มีศักยภาพการแข่งขันสูง สามารถรองรับกำลังแรงงานจำนวนมาก และมีบทบาทเชิงยุทธศาสตร์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจระดับชาติ

ในเชิงนโยบาย เป้าหมายสำคัญคือการผลักดันให้สินค้าโภคภัณฑ์ชั้นนำของประเทศกลับสู่การเป็น “อันดับหนึ่งของโลก” ผ่านการยกระดับผลิตภาพและมาตรฐานคุณภาพ ควบคู่กับการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปภายในประเทศให้แข็งแกร่งยิ่งขึ้น เพื่อสร้างความได้เปรียบเชิงการแข่งขันอย่างยั่งยืน สำหรับแผนขับเคลื่อน รัฐบาลได้จัดทำขั้นตอนการพัฒนาเกษตรกรรมในช่วง 5 ปีข้างหน้า เพื่อให้การบรรลุเป้าหมายด้านความพึ่งพาตนเองและการขยายการส่งออกมีความชัดเจน วัตถุประสงค์ และดำเนินการได้อย่างต่อเนื่อง อีกทั้งสะท้อนแนวทางการบริหารจัดการที่มุ่งผลสัมฤทธิ์เชิงประจักษ์ในระดับประเทศ

ทั้งนี้ ภาคการเกษตรยังถูกประเมินว่าเป็นภาคส่วนที่มีความครอบคลุมทางเศรษฐกิจและสังคม เนื่องจากเปิดโอกาสให้แรงงานหลากหลายระดับการศึกษาเข้าถึงได้ ส่งผลให้เกิดการจ้างงานในวงกว้าง เมื่อผสานยุทธศาสตร์การเพิ่มมูลค่าห่วงโซ่อุตสาหกรรมเกษตรเข้ากับแนวทางการพึ่งพาตนเองอย่างยั่งยืน อินโดนีเซียจึงมุ่งยกระดับภาคการเกษตรให้เป็นกลไกสำคัญของการเติบโตทางเศรษฐกิจ และเพิ่มบทบาทของประเทศในเวทีโลกอย่างเป็นรูปธรรม

ที่มา: antaranews.com วันที่ 11 ธันวาคม 2568

“ASPHALT MICRO RUBBER” นวัตกรรมยางมะตอยผสมยางธรรมชาติ เพิ่มความทนทาน ลดฟุ้งพาน้ำเข้า

อินโดนีเซียเดินทางพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะโครงข่ายถนน อย่างไรก็ตาม ความต้องการยางมะตอยของประเทศประมาณ 1.2 ล้านตันต่อปี ยังคงพึ่งพาการนำเข้ายางมะตอยจากปิโตรเลียมเป็นหลัก ขณะที่ความพร้อมด้านแหล่งวัตถุดิบมีแนวโน้มตึงตัวมากขึ้น ส่งผลให้การใช้ทรัพยากรภายในประเทศกลายเป็นประเด็นเชิงยุทธศาสตร์ที่ภาครัฐและสถาบันอุดมศึกษามุ่งผลักดัน

จังหวัดเรียว (Riau Province) ซึ่งเป็นหนึ่งในพื้นที่ผลิตยางรายสำคัญของอินโดนีเซีย มีศักยภาพในการต่อยอดนวัตกรรมจากยางธรรมชาติ เพื่อตอบโจทย์ทั้งด้านวิศวกรรมและเศรษฐกิจชุมชน ภายใต้บริบทดังกล่าว Dr. Fitra Ramdhani อาจารย์ประจำสาขาวิศวกรรมโยธา มหาวิทยาลัยอับดูรรอบ (Universitas Abdurrah: Univrab) ได้นำเสนอนวัตกรรม “Asphalt Micro Rubber” หรือยางมะตอยปรับปรุงคุณสมบัติด้วยยางขนาดไมโคร ซึ่งพัฒนาจากงานวิจัยที่เริ่มดำเนินการตั้งแต่ปี 2561 โดยใช้ยางธรรมชาติประเภท SIR 20 (Standard Indonesian Rubber 20) แปรรูปให้มีขนาดระดับไมโครเพื่อเพิ่มความสามารถในการผสมเข้ากับยางมะตอยปิโตรเลียมอย่างมีประสิทธิภาพ

Dr. Fitra อธิบายว่า การผสมยางในรูปแบบก่อนหรือรูปแบบดั้งเดิมต้องใช้ความร้อนสูงและระยะเวลานาน ส่งผลให้สิ้นเปลืองพลังงานและวัสดุในกระบวนการผลิต ขณะที่การปรับเป็น “Micro Rubber” ช่วยให้ส่วนผสมมีความเป็นเนื้อเดียวกันมากขึ้น เพิ่มประสิทธิภาพด้านการผลิต และยกระดับสมรรถนะเมื่อเทียบกับยางมะตอยแบบทั่วไป นวัตกรรมดังกล่าวได้รับการยอมรับจากเทศบาลเมือง Pekanbaru โดยได้รับรางวัล “นวัตกรรมยอดเยี่ยม” ในหมวด “แนวคิดนวัตกรรมเชิงประเด็น (Thematic Idea)” จากการประกวดนวัตกรรมระดับพื้นที่ประจำปี 2025 ทั้งนี้ นายกเทศมนตรีเมือง Pekanbaru นาย Agung Nugroho เป็นผู้มอบรางวัลในวาระครบรอบการก่อตั้งเมือง Pekanbaru ปีที่ 241

นอกจากตอบสนองความต้องการด้านโครงสร้างพื้นฐานแล้ว Asphalt Micro Rubber ยังสร้างมูลค่าเพิ่มเชิงสิ่งแวดล้อมและเศรษฐกิจ โดยการใช้ยางธรรมชาติในพื้นที่ช่วยยกระดับราคาจำหน่าย และสนับสนุนรายได้ของเกษตรกรชาวสวนยาง Dr. Fitra ยังระบุว่า ยางมะตอยชนิดดังกล่าวมีความสามารถในการรองรับภาระจราจรสูงกว่ายางมะตอยทั่วไปประมาณสองเท่า อีกทั้งมีความทนทานต่อการแตกร้าว และต้านทานการเสีรูปร่างแบบแอ่นตัว (Rutting) ส่งผลให้อายุการใช้งานของผิวทางยาวนานขึ้น เทคโนโลยีนี้ได้ถูกนำไปใช้จริงบนถนน Temurasa เขต Tenayan Raya ตั้งแต่เดือนมกราคม 2565 โดยตลอดระยะเวลากว่า 3 ปีของการติดตามประเมินผล ไม่พบรอยแตกร้าวหรือการแอ่นตัวบนผิวทาง ทั้งที่ภาระจราจรอยู่ในระดับเดียวกับช่วงก่อนดำเนินการ และในอดีตถนนดังกล่าวเคยชำรุดและแตกร้าวได้ง่าย ความสำเร็จของการใช้งานภาคสนามแสดงให้เห็นว่าผลการทดสอบในห้องปฏิบัติการสามารถเกิดขึ้นได้จริงในสภาพการใช้งานประจำวัน

สำหรับการประยุกต์ใช้ในเส้นทางที่มีภาระหนัก เช่น รถบรรทุกและยานพาหนะภาคอุตสาหกรรม Dr. Fitra ประเมินว่า เทคโนโลยีนี้มีศักยภาพรองรับได้ โดยอ้างอิงผลการทดสอบในห้องปฏิบัติการที่พบว่า หลังการทดสอบรับน้ำหนักซ้ำ (Repeated loading) สูงถึง 10,000 รอบ ระบบผสมไมโครรับเบอร์มีค่ามอดูลัสยืดหยุ่น (Modulus of elasticity) และความแข็ง/ความต้านทานการเสีรูปร่าง (Stiffness) อยู่ในระดับที่ดีกว่าวัสดุมาตรฐานอย่างชัดเจน อย่างไรก็ตาม การขยายผลสู่ถนนระดับชาติและเส้นทางโลจิสติกส์สำคัญ เช่น เส้นทางข้ามสุมาตรา ยังจำเป็นต้องได้รับโอกาสดำเนินการทดลองใช้ในระดับขนาดใหญ่ (large-scale trial) ภายใต้การกำกับของหน่วยงานภาครัฐ ปัจจุบันอยู่ระหว่างการเตรียมความพร้อมเพื่อยื่นขึ้นทะเบียนข้อกำหนดเฉพาะ (specification) ของ Asphalt Micro Rubber ในระบบ e-catalog แห่งชาติ เพื่อให้สามารถเป็นตัวเลือกอย่างเป็นทางการในการจัดซื้อจัดจ้างโครงการภาครัฐต่อไป

บริษัท PT RPN เปิดตัว “ยางมะตอยผสมยางพารา” ทางเลือกถนนรักษ์โลก เตรียมยกระดับมาตรฐานถนนอินโดนีเซีย

บริษัท PT Riset Perkebunan Nusantara (PT RPN) ได้นำเทคโนโลยี “แอสฟัลต์ผสมยางพารา” (Rubber asphalt) มาประยุกต์ใช้ภายในพื้นที่ของบริษัท บริเวณสำนักงานในเมือง Bogor ตั้งแต่เดือนตุลาคม 2568 โดยการดำเนินการดังกล่าว นับเป็นก้าวสำคัญในการเสริมความแข็งแกร่งด้านโครงสร้างพื้นฐาน ควบคู่กับการผลักดันแนวทางที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากยิ่งขึ้น แอสฟัลต์ผสมยางพาราเป็นวัสดุปูผิวทางที่เกิดจากการผสมแอสฟัลต์กับสารเติมแต่งที่มีฐานจากยางธรรมชาติ ผ่านการปรับสูตรเฉพาะเพื่อให้ได้ผิวทางที่มีความแข็งแรง ทนทาน และมีความสามารถในการรับแรงและคืนรูปได้ดีกว่าการใช้งานแอสฟัลต์ทั่วไป เทคโนโลยีดังกล่าวได้รับการพัฒนาโดยทีมวิจัยของบริษัท PT RPN ผ่านศูนย์วิจัยยางพารา (Rubber Research Center: PPK)

ภายหลังการติดตั้งใช้งานบริษัท PT RPN ได้นำเสนอนวัตกรรมดังกล่าวต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาของสถาบันการปลูกพืชไร่อินโดนีเซีย (Indonesia Plantation Institute: IPI) โดยคณะกรรมการบริษัทได้เชิญเข้าพื้นที่ติดตั้งแอสฟัลต์ผสมยางพาราในเมือง Bogor เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลเชิงเทคนิคเกี่ยวกับสมรรถนะ ประโยชน์เชิงวิศวกรรม และแนวทางต่อยอดการพัฒนาในอนาคต ผู้อำนวยการบริษัท PT RPN ระบุว่า การดำเนินการนี้ยืนยันพันธกิจของบริษัทในการนำเสนอแนวทางที่เป็นรูปธรรมเพื่อสนับสนุนความต้องการด้านโครงสร้างพื้นฐานของประเทศ ควบคู่กับการเพิ่มมูลค่าให้ยางพาราธรรมชาติของอินโดนีเซีย ทั้งนี้ การประยุกต์ใช้ยางธรรมชาติในงานก่อสร้างถนนถือเป็นแนวทางเชิงยุทธศาสตร์เพื่อยกระดับความแข็งแรง ประสิทธิภาพการใช้งาน และความยั่งยืนของผิวทาง อีกทั้งยังมีศักยภาพในการสนับสนุนความเข้มแข็งของอุตสาหกรรมสวนยางพาราในประเทศในระยะต่อไปด้วย

ที่มา: rpn.co.id วันที่ 16 ธันวาคม 2568

รายได้รัฐที่มีใช้ภาษี (PNBP) ภาคประมง กลไกการจัดเก็บรายได้รัฐเพื่อยกระดับสวัสดิการชาวประมงอินโดนีเซีย

เมื่อวันที่ 15 ธันวาคม 2568 ณ กรุงจาการ์ตา ในงานแถลงข่าวผลการดำเนินงานของกระทรวงกิจการทางทะเลและประมง (KKP) ในสาขาย่อยภาคประมง การจับสัตว์น้ำ นาย Lotharia Latif อธิบดีกรมประมงภาคการจับสัตว์น้ำ (Director General of Capture Fisheries) เปิดเผยว่า KKP มีความเชื่อมั่นว่า รายได้รัฐที่มีใช้ภาษี (Non-Tax State Revenue: PNBP) จากทรัพยากรธรรมชาติด้านประมงจะเพิ่มขึ้นถึง 1.19 ล้านล้านรูเปียห์ภายในสิ้นปี 2568 โดยการเพิ่มขึ้นดังกล่าวเป็นผลจากการปรับปรุงเชิงเทคนิคด้านการบริหารจัดการ ทั้งการยกระดับความถูกต้องแม่นยำของการรวบรวมข้อมูล และการเพิ่มประสิทธิภาพของกระบวนการจัดเก็บ PNBP ให้เป็นระบบมากยิ่งขึ้น

นาย Lotharia ระบุเพิ่มเติมว่า PNBP จากทรัพยากรธรรมชาติภาคประมงที่สูงขึ้นจะส่งผลให้งบประมาณสำหรับการพัฒนาภาคการจับสัตว์น้ำเพิ่มขึ้นตามไปด้วย โดยรายได้ PNBP ที่รัฐจัดเก็บจะถูกนำกลับไปใช้เพื่อประโยชน์สาธารณะในรูปของงบประมาณพัฒนาในสัดส่วนร้อยละ 100 ทั้งนี้ กำหนดให้รัฐบาลท้องถิ่นรับผิดชอบร้อยละ 80 และรัฐบาลกลางร้อยละ 20

สำหรับกรอบการใช้จ่ายงบประมาณ PNBP สามารถนำไปสนับสนุนกิจกรรมสำคัญหลายด้าน ได้แก่ มาตรการช่วยเหลือชาวประมง การให้บริการด้านใบอนุญาตประกอบธุรกิจ รวมถึงการตั้งจุดให้บริการใบอนุญาตในพื้นที่ศูนย์กลางการประมง การฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมและโครงสร้างพื้นฐานของท่าเรือประมง ตลอดจนการเสริมความเข้มแข็งของระบบเก็บรวบรวมข้อมูลผ่านการจัดหาเจ้าหน้าที่เก็บข้อมูลภาคสนาม (Enumerators) ขณะเดียวกัน KKP คาดว่าผลผลิตจากภาคการประมงจับสัตว์น้ำจะอยู่ที่ 7.85 ล้านตัน ภายในวันที่ 31 ธันวาคม 2568 เพิ่มขึ้นจากปีก่อนซึ่งอยู่ที่ 7.81 ล้านตัน โดยแนวโน้มดังกล่าวสอดคล้องกับดัชนีอัตราแลกเปลี่ยนชาวประมง (NTN) ที่คาดว่าจะอยู่ที่ 104.94 ในเดือนพฤศจิกายน 2568

นอกจากนี้ KKP รายงานความก้าวหน้าเชิงโครงการว่า ภายในปี 2568 ได้ดำเนินการจัดตั้งหมู่บ้านประมงแดง-ขาว (Kampung Nelayan Merah Putih: KNMP) รวม 100 พื้นที่ พร้อมจัดสรรความช่วยเหลือในรูปของเครื่องมือประมง 10,603 หน่วย และเครื่องยนต์เรือประมง 846 หน่วย ตลอดจนดำเนินการพัฒนาศักยภาพและเสริมอำนาจชาวประมงควบคู่กับการยกระดับโครงสร้างพื้นฐานของท่าเรือประมงให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันมากขึ้น

นาย Lotharia ยืนยันว่า KKP ยังคงมุ่งให้ความสำคัญกับการยกระดับการให้บริการแก่ภาคธุรกิจประมงและการเร่งแก้ไขประเด็นสำคัญที่กระทบต่อชาวประมงอย่างต่อเนื่อง อาทิ การคลี่คลายอุปสรรคการส่งออกไปยังสหรัฐอเมริกา การบริหารจัดการเชื้อเพลิงอุดหนุน และการรับฟังข้อเสนอจากภาคส่วนทางทะเลและประมงผ่านการเข้าพบหารือเป็นระยะ

ขณะเดียวกัน ก่อนหน้านี้ นาย Sakti Wahyu Trenggono รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกิจการทางทะเลและประมง เคยระบุในหลายวาระว่า การปฏิรูปธรรมาภิบาลภาคการประมงจับสัตว์น้ำเป็นกลไกสำคัญเพื่อขับเคลื่อนโครงการเศรษฐกิจสีน้ำเงิน (Blue Economy) ควบคู่กับการเพิ่ม PNBP จากทรัพยากรธรรมชาติภาคประมง เพื่อยกระดับการพัฒนาเชิงระบบและการกระจายประโยชน์สู่ชุมชนประมงอย่างเป็นรูปธรรม

ที่มา กระทรวงกิจการทางทะเลและประมง วันที่ 16 ธันวาคม 2568

อินโดนีเซียชี้การเพิ่มผลผลิตข้าวลดราคาข้าวโลกต่ำลง จากการลดการนำเข้าอย่างมีนัยสำคัญ

เมื่อวันอังคารที่ 16 ธันวาคม 2568 ภายในงานวันต่อต้านคอร์รัปชันโลก ประจำปี 2025 ณ สำนักงานกระทรวงประสานงานด้านอาหาร กรุงจาการ์ตา นาย Zulkifli Hasan รัฐมนตรีประสานงานด้านอาหารของอินโดนีเซีย กล่าวว่า ราคาข้าวในตลาดโลกปรับลดลงอย่างมีนัยสำคัญ ภายหลังจากอินโดนีเซียเร่งขยายกำลังการผลิตภายในประเทศจนเกิดภาวะผลผลิตส่วนเกิน ส่งผลให้ประเทศลดบทบาทจากผู้นำเข้าข้าวรายใหญ่ของโลก และก่อให้เกิดแรงกดดันต่อระดับราคาข้าวในตลาดการค้าระหว่างประเทศ โดยนาย Zulkifli ระบุว่าในช่วงที่ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการค้า ราคาข้าวอยู่ที่ประมาณ 650 เหรียญสหรัฐ/ตัน ขณะที่ปัจจุบันลดลงต่ำกว่า 400 เหรียญสหรัฐ/ตัน พร้อมให้เหตุผลว่าการลดการจัดซื้อข้าวจากต่างประเทศของอินโดนีเซียส่งผลกระทบต่อกลไกราคาในระดับโลกอย่างมีนัยสำคัญ

รมว. Zulkifli กล่าวเพิ่มว่า ในปี 2567 อินโดนีเซียนำเข้าข้าวปริมาณ 4.5 ล้านตัน อย่างไรก็ตาม ในปี 2568 ประเทศมีผลผลิตส่วนเกิน 4.7 ล้านตัน จึงสามารถยุติการนำเข้าในช่วงดังกล่าว นอกจากนี้ หน่วยงานโลจิสติกส์แห่งชาติอินโดนีเซีย (Bulog) มีปริมาณข้าวคงคลังในโกดังประมาณ 3.7 ล้านตัน ซึ่งบ่งชี้ว่า ความมั่นคงด้านปริมาณสำรองภายในประเทศอยู่ในระดับสูง จากข้อมูลที่ รมว. Zulkifli นำเสนอ ผลผลิตข้าวของอินโดนีเซียในช่วงเดือนมกราคม-ธันวาคม 2568 อยู่ที่ 34.77 ล้านตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 13.54 เมื่อเทียบกับปี 2567 ภายใต้งานแถลงข่าว นาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย มีแผนประกาศในช่วงปลายเดือนนี้หรือต้นปีหน้าเกี่ยวกับการบรรลุภาวะ “ความพอเพียงด้านข้าว” ของประเทศ

รมว. Zulkifli อธิบายว่า ผลสัมฤทธิ์ด้านการยกระดับการผลิตอาหารและการขับเคลื่อนเป้าหมายความพอเพียงด้านข้าวมีความเกี่ยวข้องกับข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการปราบปรามคอร์รัปชัน (KPK) โดยเฉพาะการปรับลดขั้นตอนและข้อกำหนดทางธุรการที่เคยเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการดำเนินงานของภาครัฐ ในส่วนของการกระจายปุ๋ยซึ่งเดิมมีความซับซ้อน รัฐบาลได้ปรับลดจำนวนกฎระเบียบจาก 145 ฉบับ เหลือ 3 ฉบับ ส่งผลให้การส่งมอบปุ๋ยสามารถดำเนินการได้ก่อนฤดูเพาะปลูก และเกษตรกรได้รับปัจจัยการผลิตสอดคล้องกับช่วงเวลาการเพาะปลูก โดย รมว. Zulkifli ประเมินว่า มาตรการดังกล่าวช่วยยกระดับประสิทธิภาพการบริหารจัดการและเพิ่มผลิตภาพทางการเกษตรอย่างมีนัยสำคัญ

ขณะเดียวกัน รัฐบาลยังปรับปรุงกรอบกำกับดูแลด้านชลประทาน โดยก่อนหน้านี้อำนาจหน้าที่ในการพัฒนาโครงข่ายชลประทานถูกกำหนดตามขนาดพื้นที่ เช่น พื้นที่ 1,000 เฮกตาร์เป็นภารกิจของระดับอำเภอหรือหน่วยปกครองท้องถิ่น ทำให้ระดับจังหวัดและรัฐบาลกลางไม่สามารถเข้าดำเนินการได้โดยตรง เมื่อท้องถิ่นเผชิญข้อจำกัดด้านงบประมาณ โครงการชลประทานและโครงสร้างพื้นฐานสนับสนุนจึงเกิดความต่อเนื่อง และการพัฒนาระบบในภาพรวมเป็นไปอย่างจำกัดเป็นเวลานาน ทั้งนี้ รัฐบาลได้ปรับแก้ระเบียบให้มีความเรียบง่ายขึ้น และออกคำสั่งประธานาธิบดี (Inpres) หมายเลข 2 ปี 2025 ว่าด้วยการเร่งรัดการก่อสร้าง การปรับปรุงการฟื้นฟู ตลอดจนการเดินระบบและบำรุงรักษาโครงข่ายชลประทาน เพื่อสนับสนุนความพอเพียงด้านอาหาร โดยสาระสำคัญเปิดทางให้รัฐบาลกลางสามารถสนับสนุนการพัฒนาโครงสร้างชลประทานได้มากขึ้น

ในด้านกลไกราคา รมว. Zulkifli กล่าวถึงการปรับเพิ่มราคาข้าวเปลือก ณ ระดับเกษตรกร จากประมาณ 5,000 รูเปียห์/กก. ในปี 2567 เป็น 6,500 รูเปียห์/กก. ในปี 2568 เพิ่มขึ้นร้อยละ 30 อันเป็นผลจากนโยบายปรับเพิ่ม “ราคาซื้อของภาครัฐ” (Government Purchase Price: HPP) เพื่อสนับสนุนได้เกษตรกร ควบคู่กับการเสริมแรงจูงใจด้านการผลิตให้มีความต่อเนื่องและยั่งยืนยิ่งขึ้น

ที่มา: finance.detik.com วันที่ 17 ธันวาคม 2568

โครงการ CABI หนุนฟาร์มสุกรขนาดเล็กยกระดับไบโอซีเคียวริตี้ ลดความเสี่ยงโรค ASF

เมื่อวันพุธที่ 17 ธันวาคม 2568 ณ กรุงจาการ์ตา กระทรวงเกษตรอินโดนีเซียร่วมกับองค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติประจำอินโดนีเซีย (FAO Indonesia) จัดเวิร์กช็อปเพื่อเผยแพร่ผลการดำเนินงาน “โครงการมาตรการความปลอดภัยทางชีวภาพเพื่อควบคุมโรคอหิวาต์แอฟริกาในสุกรระดับชุมชน” (Community African Swine Fever Biosecurity Interventions: CABI) โดยมีเป้าหมายเพื่อเสริมความเข้มแข็งของระบบควบคุมโรคอหิวาต์แอฟริกาในสุกร (African Swine Fever: ASF) ในฟาร์มสุกรรายย่อยและระดับครัวเรือน

โครงการ CABI เป็นความร่วมมือของกระทรวงเกษตรฯ และ FAO Indonesia ดำเนินงานภายใต้การสนับสนุนงบประมาณจากกระทรวงเกษตร อาหาร และกิจการชนบทแห่งสาธารณรัฐเกาหลีใต้ (ประเทศเกาหลีใต้) โดยมุ่งยกระดับการป้องกันและควบคุม ASF ในระบบการเลี้ยงสุกรขนาดเล็กและขนาดเล็กลงผ่านการประยุกต์ใช้มาตรการความปลอดภัยทางชีวภาพแบบมีส่วนร่วมของชุมชนในพื้นที่ศูนย์กลางการผลิตสุกรสำคัญ ได้แก่ จังหวัดกาลิมันตันตะวันตก และจังหวัดสุลาเวสีเหนือ ในช่วงปี 2566–2568 ขณะเดียวกัน มีการขยายการดำเนินงานต่อเนื่องในปี 2568 ณ จังหวัดนุซาเต็งการะตาตะวันออก

นาย Hendra Wibawa ผู้อำนวยการด้านสุขภาพสัตว์ กระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย ระบุว่า เวิร์กช็อปดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้ บทเรียนจากภาคสนาม แนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ ตลอดจนผลสัมฤทธิ์ของโครงการ CABI ไปยังผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในวงกว้าง อีกทั้งใช้เป็นฐานข้อมูลอ้างอิงสำหรับพื้นที่อื่นในการปรับใช้แนวทางความปลอดภัยทางชีวภาพให้เหมาะสมกับบริบทของตน โดยคาดหวังให้การแลกเปลี่ยนข้อมูลครั้งนี้เอื้อต่อการขยายผลการดำเนินงานไปยังภูมิภาคอื่นของประเทศ

ด้าน นาย Rajendra Aryal ผู้แทน FAO ประจำอินโดนีเซียและติมอร์-เลสเต พิจารณาว่าโครงการ CABI ในอินโดนีเซียเป็นแนวปฏิบัติที่มีศักยภาพในการเผยแพร่ พร้อมสนับสนุนให้ประเทศต่าง ๆ ในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิกศึกษาแนวทางดังกล่าว เนื่องจากมาตรการความปลอดภัยทางชีวภาพที่อาศัยการมีส่วนร่วมของชุมชนสามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีส่วนช่วยคุ้มครองฐานรายได้และการดำรงชีพของเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรจากความเสี่ยงของ ASF

ภายในกิจกรรมมีการจัด “Gallery walk” เพื่อจัดแสดงเอกสารประกอบและผลการดำเนินงานของโครงการในทั้งสามจังหวัด ทำให้ผู้เข้าร่วมสามารถรับทราบแนวทางปฏิบัติด้านความปลอดภัยทางชีวภาพที่เกษตรกรนำไปใช้ ตลอดจนกระบวนการสนับสนุนและติดตามโดยหน่วยงานท้องถิ่นและภาคีโครงการ นอกจากนี้ยังมีช่วงแลกเปลี่ยนประสบการณ์จากพื้นที่ดำเนินการจริง โดยนาย Ahmad Mike Ariyanto ผู้แทนจากสำนักงานพืชไร่และปศุสัตว์จังหวัดกาลิมันตันตะวันตก ระบุว่า หลังการอบรม เกษตรกรมีความตระหนักรู้มากขึ้นและแจ้งเหตุเมื่อพบสัญญาณโรคได้รวดเร็วขึ้น ส่งผลให้การประสานงานกับเจ้าหน้าที่ภาครัฐมีประสิทธิภาพและการตอบสนองต่อเหตุการณ์ทำได้ทันทั่วทั้งพื้นที่ ทั้งนี้ คาดหวังให้การดำเนินงานในนุซาเต็งการะตาตะวันออกมีผลลัพธ์ในระดับเดียวกับพื้นที่นาร่อง พร้อมรักษาความต่อเนื่องของการกำกับติดตามกลุ่มผู้รับประโยชน์ และสนับสนุนการขยายผลไปยังแหล่งเลี้ยงสุกรอื่นผ่านการมีส่วนร่วมของชุมชน โดยอาศัยการสนับสนุนจากภาครัฐและพันธมิตรที่เกี่ยวข้อง

ที่มา: กรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ กระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย วันที่ 18 ธันวาคม 2568

ดุลการค้าผลิตภัณฑ์ประมงอินโดนีเซียเกินดุล 4.53 พันล้านเหรียญสหรัฐ

อินโดนีเซียยังคงรักษาสถานะ “ผู้ส่งออกสุทธิ” (Net exporter) สำหรับผลิตภัณฑ์ประมง โดยในช่วงเดือนมกราคม-ตุลาคม พ.ศ. 2568 ภาคประมงทำดุลการค้าเกินดุล (Trade balance surplus) มูลค่า 4.53 พันล้านเหรียญสหรัฐ เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.9 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน ทั้งนี้ นาย Machmud รักษาการอธิบดีกรมเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของผลิตภัณฑ์ทางทะเลและประมง ระบุว่า เกินดุลดังกล่าวเกิดจากมูลค่าส่งออก 5.07 พันล้านเหรียญสหรัฐ ขณะที่มูลค่านำเข้าอยู่ที่ 0.54 พันล้านเหรียญสหรัฐ หรือคิดเป็นร้อยละ 10.6 ของมูลค่าส่งออกรวม

การขยายตัวของการส่งออกมีลักษณะกระจายตัวในตลาดหลักหลายแห่ง โดยการส่งออกไปสหรัฐอเมริกาเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.6 มีมูลค่า 1,604 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ขณะที่ตลาดอาเซียนขยายตัวเด่นชัดเพิ่มขึ้นร้อยละ 22.7 อยู่ที่ 811.64 ล้านดอลลาร์สหรัฐ นอกจากนี้ การส่งออกไปญี่ปุ่นเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.3 (506.28 ล้านดอลลาร์สหรัฐ) และสหภาพยุโรปเพิ่มขึ้นร้อยละ 8.3 (379.54 ล้านดอลลาร์สหรัฐ)

เมื่อพิจารณาตามชนิดสินค้า กลุ่มกุ้งมีมูลค่าส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 8.6 กลุ่มทูน่า-คัตสึโอะ (Tuna-skipjack) เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.6 และกลุ่มปลาหมึก-กระดองหมึก-หมึกยักษ์ เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.9 โดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระบุว่า การขับเคลื่อนดังกล่าวได้รับแรงหนุนจากกิจกรรมเสริมตลาดและมาตรการยกระดับการปฏิบัติตามข้อกำหนด เช่น การดำเนินงานภายใต้กรอบความร่วมมือระดับอาเซียน การเตรียมความพร้อมเงื่อนไขส่งออกสหรัฐอเมริกา การพัฒนาระบบตรวจสอบย้อนกลับและโลจิสติกส์สัตว์น้ำระดับชาติ ตลอดจนการอบรม/ทวนสอบระบบ HACCP และกิจกรรม Business matching

ด้านการค้า ภาคการประมงยังได้รับแรงหนุนจากการลงทุน โดยในไตรมาส 3 ปี 2568 มูลค่าการลงทุนภาคกิจการทางทะเลและประมงอยู่ที่ 7.8 ล้านดอลลาร์สหรัฐ กระจายไปยังการแปรรูป (ร้อยละ 32.26) การเพาะเลี้ยง (ร้อยละ 27.48) การตลาด (ร้อยละ 21.72) การประมงจับสัตว์น้ำ (ร้อยละ 15.35) และบริการประมง (ร้อยละ 3.19) ซึ่งสะท้อนการมุ่งเพิ่มมูลค่าและการยกระดับห่วงโซ่อุปทานในประเทศอย่างต่อเนื่อง

ที่มา: kababisbi.com วันที่ 18 ธันวาคม 2568

อุตสาหกรรมน้ำมันปาล์มอินโดนีเซียขยายตัวต่อเนื่องตลอดปี 2568 ยอดใช้ในประเทศและส่งออกเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ

ข้อมูลจากสมาคมอุตสาหกรรมน้ำมันปาล์มอินโดนีเซีย (Gabungan Pengusaha Kelapa Sawit Indonesia: GAPKI) ระบุว่า อุตสาหกรรมน้ำมันปาล์มของอินโดนีเซียมีแนวโน้มขยายตัวในปี 2568 โดยทั้งการบริโภคภายในประเทศและการส่งออกปรับเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ สอดคล้องกับการฟื้นตัวของกิจกรรมภาคอุตสาหกรรมและอุปสงค์ในตลาดโลกที่อยู่ในระดับสูง ในช่วงเดือนมกราคม-กันยายน 2568 ปริมาณการใช้น้ำมันปาล์มภายในประเทศอยู่ที่ 18.5 ล้านตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.13 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2567 โดยแรงขับเคลื่อนสำคัญมาจากอุปสงค์ในภาคไบโอดีเซล โดยตลอด 9 เดือนแรกของปีมีปริมาณการใช้ประมาณ 9.41 ล้านตัน คิดเป็นร้อยละ 51 ของการใช้ทั้งหมด ขณะที่ภาคอาหารมีการใช้ 7.37 ล้านตัน (ร้อยละ 40) และอุตสาหกรรมโอเลโอเคมีใช้ 1.67 ล้านตัน (ร้อยละ 9) สะท้อนการใช้ประโยชน์เชิงอุตสาหกรรมที่อยู่ในระดับสูงและการสนับสนุนของภาครัฐต่อพลังงานทดแทน

ด้านการค้าระหว่างประเทศ ปริมาณการส่งออกน้ำมันปาล์มในช่วงเดือนมกราคม-กันยายน 2568 เพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 13 จาก 21.94 ล้านตัน ในช่วงเดียวกันของปี 2567 เป็น 24.89 ล้านตันในปี 2568 การเพิ่มขึ้นของปริมาณส่งออกส่งผลให้มูลค่าการส่งออกขยายตัวเด่นชัด โดยรายได้รวมอยู่ที่ 27.31 พันล้านเหรียญสหรัฐ เพิ่มขึ้นร้อยละ 39.85 เมื่อเทียบกับรายปี ซึ่งตอกย้ำขีดความสามารถในการแข่งขันของน้ำมันปาล์มอินโดนีเซียในตลาดโลก และบทบาทในฐานะแหล่งรายได้สำคัญด้านการค้าของประเทศ ขณะเดียวกัน ผู้ประกอบการบางรายแสดงมุมมองเชิงบวกต่อแนวโน้มการผลิตในช่วงที่เหลือของปี โดยบริษัท PT Sawit Mas Indonesia (Samasindo) ผู้ผลิตน้ำมันปาล์มดิบ (CPO) และน้ำมันเมล็ดในปาล์ม (PKO) ซึ่งเริ่มดำเนินกิจการเชิงพาณิชย์ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2568 ตั้งเป้าการใช้กำลังการผลิตตลอดปีในระดับสูง และประเมินผลการผลการดำเนินงานไว้ที่ประมาณร้อยละ 75-80 ของกำลังการผลิตติดตั้ง นอกจากนี้ ผลผลิต CPO ของบริษัทมีแนวโน้มจำหน่ายในประเทศเป็นหลัก เนื่องจากอุปสงค์ภายในประเทศอยู่ในระดับสูง โดยผู้ซื้อสำคัญส่วนใหญ่เป็นผู้ผลิตน้ำมันปรุงอาหารภายในประเทศ

ที่มา: sawitsetara.co วันที่ 18 ธันวาคม 2568

กระทรวงกิจการทางทะเลและประมงอินโดนีเซีย เดินหน้าสร้าง “หมู่บ้านชาวประมงแดงขาว” ระยะที่ 2 เพิ่ม 35 จุดขายฝั่ง หนุนครบ 100 พื้นที่ปี 2568

เมื่อวันที่ 20 ธันวาคม 2568 นาย Trian Yunanda ประธานคณะทำงานประสานการดำเนินการก่อสร้าง “หมู่บ้านชาวประมงแดงขาว” (Kampung Nelayan Merah Putih: KNMP) เปิดเผยผ่านแถลงการณ์อย่างเป็นทางการ ณ กรุงจาการ์ตา ว่า กระทรวงกิจการทางทะเลและประมง (KKP) มีความพร้อมดำเนินการก่อสร้างโครงการ KNMP ระยะที่ 2 เพิ่มเติมจำนวน 35 แห่งในพื้นที่ชายฝั่งหลายภูมิภาคของประเทศ โดยระยะที่ 2 จัดทำขึ้นเพื่อเสริมการดำเนินงานจาก 65 หมู่บ้านที่ได้ก่อสร้างไปก่อนหน้านี้ ส่งผลให้แผนงานตามปีงบประมาณ 2568 ครอบคลุมรวมทั้งสิ้น 100 แห่ง ทั้งนี้ ได้มีการลงนามในสัญญาจ้างเรียบร้อยแล้ว และกำหนดให้เริ่มดำเนินการก่อสร้างใน 35 พื้นที่เพิ่มเติมภายใต้กรอบแผนงานที่วางไว้

นาย Trian ระบุเพิ่มเติมว่า การก่อสร้างโครงการ KNMP ระยะที่ 2 ใช้งบประมาณจำนวน 859 พันล้านรูเปียห์ ภายใต้รูปแบบสัญญาระยะยาวหลายปี (Multi Year Contract: MYC) และกำหนดกรอบการดำเนินงานให้แล้วเสร็จภายในเดือนพฤษภาคม 2569 โดย KKP ได้เน้นย้ำต่อคู่สัญญาให้ความสำคัญกับการกำกับมาตรฐานและคุณภาพงานก่อสร้าง ตลอดจนการบริหารจัดการเวลาให้เป็นไปตามแผนที่กำหนด

พร้อมกันนี้ KKP ให้ความสำคัญต่อการมีส่วนร่วมของแรงงานท้องถิ่น เพื่อให้ประโยชน์ทางเศรษฐกิจในช่วงการก่อสร้างกระจายสู่ชุมชนในพื้นที่อย่างเป็นรูปธรรม อย่างไรก็ตาม KKP อยู่ระหว่างการเตรียมแนวทางการพัฒนา KNMP สำหรับปีงบประมาณ 2569 โดยวางแผนประยุกต์ใช้ “ระบบคลัสเตอร์” เพื่อบูรณาการการดำเนินงานหลายพื้นที่ให้เชื่อมโยงกันภายใต้แบบจำลองธุรกิจประมงที่เป็นเอกภาพและมีประสิทธิภาพ โดยมุ่งยกระดับคุณภาพชีวิตของชุมชนชายฝั่ง เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของผลิตภัณฑ์ประมง และสนับสนุนการขยายตัวทางเศรษฐกิจจากฐานราก

สำหรับการพัฒนาแบบคลัสเตอร์ในปี 2569 ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนสำรวจและคัดเลือกพื้นที่เป้าหมาย โดยมีผู้สำรวจจำนวนมากลงพื้นที่เพื่อประเมินศักยภาพและความเหมาะสมของทำเล ข้อมูลจากการสำรวจจะใช้ประกอบการวางแผนและเร่งรัดกระบวนการก่อสร้างให้มีความถูกต้องตรงเป้าหมาย ตลอดจนจัดทำเป็นฐานข้อมูลสำหรับการกำหนดพื้นที่ดำเนินงานในระยะต่อไป ขณะเดียวกัน ความก้าวหน้าของการก่อสร้างระยะที่ 1 จำนวน 65 แห่งอยู่ที่ประมาณร้อยละ 60-80 และคาดว่าจะแล้วเสร็จภายในเดือนมกราคม 2569 เพื่อให้โครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านประมงสามารถเปิดใช้งานและเกิดประโยชน์ต่อประชาชนได้ตามวัตถุประสงค์

ทั้งนี้ นาย Sakti Wahyu Trenggono รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกิจการทางทะเลและประมง ระบุว่า โครงการ KNMP ทำหน้าที่เป็นกลไกสำคัญในการเพิ่มผลิตภาพของชุมชนชายฝั่ง เนื่องจากมิได้มุ่งพัฒนาเฉพาะโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภคด้านประมงเท่านั้น หากยังครอบคลุมการเสริมสร้างสมรรถนะของประชาชนในพื้นที่ เพื่อสนับสนุนการประกอบกิจการประมงที่มีความยั่งยืนและมีความสามารถในการแข่งขันในระยะยาวอีกด้วย

ที่มา: กระทรวงกิจการทางทะเลและประมง วันที่ 20 ธันวาคม 2568

แนวโน้ม “สงครามมะพร้าว” ปี 2572

ฟิลิปปินส์กำหนดเป้าหมายเชิงรุกเพื่อทวงคืนสถานะ “ผู้ผลิตมะพร้าวรายใหญ่ที่สุดของโลก” โดยมุ่งแข่งหน้าอินโดนีเซียซึ่งครองอันดับหนึ่งต่อเนื่องราว 30 ปี ทั้งนี้ ตามข้อมูลขององค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO) ปี 2567 ระบุว่าผลผลิตมะพร้าวโลกอยู่ที่ประมาณ 62 ล้านตัน โดยอินโดนีเซียอยู่ในอันดับหนึ่งที่ 17.13 ล้านตัน รองลงมาคือฟิลิปปินส์ 14.77 ล้านตัน และอินเดีย ความแตกต่างด้านปริมาณผลผลิตระหว่างอินโดนีเซียกับฟิลิปปินส์ยังอยู่ในระดับไม่ห่างมากนัก ส่งผลให้ฟิลิปปินส์วางเป้าหมายลดช่องว่างดังกล่าวผ่านโครงการปลูกมะพร้าวขนาดใหญ่

นับตั้งแต่ปี 2566 ฟิลิปปินส์ตั้งเป้าปลูกต้นมะพร้าว 100 ล้านต้นภายในปี 2571 พร้อมปรับเพิ่มเป้าหมายระยะสั้นเป็น 50 ล้านต้นภายในปี 2569 ควบคู่กับมาตรการสนับสนุนปุ๋ยเพื่อยกระดับผลผลิตของสวนมะพร้าวเดิมที่มีอยู่จำนวนมาก แนวทางดังกล่าวได้รับแรงหนุนจากงบประมาณขนาดใหญ่และวิสัยทัศน์เชิงนโยบายของรัฐบาลภายใต้การนำของประธานาธิบดี Ferdinand Marcos Jr เพื่อฟื้นฟูขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมมะพร้าวของประเทศ

ในทางกลับกัน อินโดนีเซียเผชิญความท้าทายสำคัญในช่วงต้นน้ำของห่วงโซ่อุปทาน โดยพื้นที่เพาะปลูกมะพร้าวมีแนวโน้มลดลง ผลผลิตรวมอยู่ในภาวะทรงตัว ผลผลิตต่อพื้นที่เพาะปลูกอยู่ในระดับต่ำ และมีพื้นที่จำนวนมากเป็นสวนเก่าและเสื่อมโทรมซึ่งจำเป็นต้องเร่งปรับปรุงทดแทน นอกจากนี้ สวนมะพร้าวส่วนใหญ่ดำเนินการโดยเกษตรกรรายย่อย ส่งผลให้การรวมกลุ่มและการจัดระบบการผลิตยังขาดความเข้มแข็ง ขณะเดียวกัน โครงสร้างการส่งออกยังพึ่งพาการส่งออกมะพร้าวผลทั้งลูกเป็นหลัก ภายใต้อัตราภาษีส่งออก 0% ซึ่งเพิ่มแรงจูงใจให้วัตถุดิบไหลออกนอกประเทศ และก่อให้เกิดข้อจำกัดด้านวัตถุดิบสำหรับอุตสาหกรรมแปรรูปภายในประเทศ รวมถึงแรงกดดันด้านราคา

ภาครัฐอินโดนีเซียเริ่มตอบสนองผ่านการจัดทำ “แผนที่ทางการพัฒนาปลายน้ำมะพร้าว 2568–2588” ควบคู่กับโครงการปรับปรุงและทดแทนสวนมะพร้าว รวมถึงการลงทุนขนาดใหญ่เพื่อพัฒนาโรงงานแปรรูป ตลอดจนความร่วมมือกับบริษัทจากจีน อย่างไรก็ตาม ผู้เชี่ยวชาญประเมินว่าความสำเร็จของการเพิ่มมูลค่าปลายน้ำยังขึ้นอยู่กับการยกระดับผลผลิตในช่วงต้นน้ำ การเชื่อมโยงระบบการผลิตระหว่างต้นน้ำ–ปลายน้ำอย่างเป็นโครงสร้าง และการเสริมศักยภาพเกษตรกรผ่านสหกรณ์ระดับหมู่บ้านที่มุ่งเน้นการผลิตเป็นฐาน หากขาดมาตรการเชิงรุกและการประสานงานเชิงนโยบายอย่างเป็นเอกภาพ อินโดนีเซียอาจเผชิญความตึงตัวของอุปทานในตลาดภายในประเทศและการแข่งขันด้านแหล่งวัตถุดิบในปี 2572 อีกทั้งมีความเสี่ยงต่อการเปลี่ยนสถานะเป็น “ผู้นำเข้ามะพร้าวสุทธิ” ในระยะต่อไป

ที่มา: Kompas.id วันที่ 20 ธันวาคม 2568

อินโดนีเซียเข้มมาตรการ “วัตถุดิบอาหารสัตว์” รับมือความผันผวนของราคา

ภาครัฐอินโดนีเซียเดินหน้าสร้างความเข้มแข็งของการกำกับดูแลวัตถุดิบอาหารสัตว์ในฐานมาตรการเชิงยุทธศาสตร์เพื่อรักษาเสถียรภาพราคาสินค้าอาหารภายในประเทศ กระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย ระบุว่า การบริหารจัดการวัตถุดิบอาหารสัตว์จากพืชดำเนินไปอย่างเป็นระบบ มีความชัดเจน และต่อเนื่องโดยไม่กระทบต่อการผลิตภาคปศุสัตว์ ทั้งนี้ แนวนโยบายดังกล่าวมีเป้าหมายช่วยให้ราคาจำหน่ายเนื้อไก่และไข่ไก่อยู่ในระดับที่ประชาชนเข้าถึงได้

นาย Agung Suganda อธิบดีกรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ เปิดเผยว่า รัฐบาลกำหนดนโยบายมอบหมายการดำเนินการนำเข้าวัตถุดิบอาหารสัตว์จากพืชบางรายการให้รัฐวิสาหกิจ (BUMN) โดยไม่ครอบคลุมวัตถุดิบทุกประเภท แต่เน้น “ถั่วเหลืองและผลิตภัณฑ์แปรรูปจากถั่วเหลือง” รวมถึงกากถั่วเหลืองหรือ soybean meal (SBM) นโยบายดังกล่าวเป็นการดำเนินการเป็นไปตามข้อสั่งการของประธานาธิบดีเกี่ยวกับการเสริมบทบาทการกำกับดูแลของรัฐต่อสินค้าโภคภัณฑ์เชิงยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับความเป็นอยู่ของประชาชน

กระทรวงเกษตรฯ ระบุว่า ความต้องการนำเข้าวัตถุดิบอาหารสัตว์ โดยเฉพาะ SBM มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตามการขยายตัวของโครงการอาหารโภชนาการฟรี (MBG) และการเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากรไก่ ไก่เนื้อ และโคเนื้อ จึงเห็นความจำเป็นในการจัดระเบียบอำนาจการนำเข้าที่เดิมดำเนินการโดยภาคเอกชนให้มีความเป็นเอกภาพมากขึ้นภายใต้การกำกับควบคุมที่เหมาะสม โดยนาย Agung ชี้แจงว่า การปรับดังกล่าวมุ่งให้กระบวนการนำเข้ามีความเป็นเอกภาพมากขึ้น และรองรับความต้องการปริมาณมากของอุตสาหกรรมปศุสัตว์

นอกจากนี้ นาย Agung ระบุว่า การรักษาเสถียรภาพราคาอาหารสัตว์ภายในประเทศมีความสำคัญในการลดความเสี่ยงจากการนำเข้าสินค้าสัตว์ปีกราคาต่ำจากต่างประเทศ ซึ่งอาจกระทบต่อความต่อเนื่องของอุตสาหกรรมสัตว์ปีกและรายได้ของเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์จำนวนมาก โดยย้ำว่าการทำให้ราคาอาหารสัตว์มีเสถียรภาพ ควบคู่กับการคงระดับการผลิตที่เหมาะสม จะช่วยรักษาระดับราคาจำหน่ายเนื้อไก่และไข่ไก่ให้อยู่ในเกณฑ์ที่ผู้บริโภคได้รับได้

ในส่วนภาคปฏิบัติ นาย Mukhammad Agung Aulia ผู้อำนวยการฝ่ายปฏิบัติการ บริษัท PT Berdikari แสดงความพร้อมในการรับมอบหมายภารกิจการนำเข้าวัตถุดิบอาหารสัตว์ รวมถึง SBM และข้าวสาลี ให้สอดคล้องกับความต้องการระดับประเทศ พร้อมระบุว่าได้ประสานงานกับผู้ประกอบการและสมาคมที่เกี่ยวข้องเพื่อประเมินความต้องการและรักษาความต่อเนื่องของอุปทานในช่วงเปลี่ยนผ่าน โดยจะดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาล มาตรการกำกับราคา และการประสานงานใกล้ชิดกับผู้ประกอบการและเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ เพื่อหลีกเลี่ยงความผันผวนของตลาด

ท้ายที่สุด กระทรวงเกษตรฯ ย้ำว่าจะกำกับติดตามและการดำเนินนโยบายดังกล่าวอย่างต่อเนื่องผ่านการประสานงานข้ามภาคส่วนและการหารือกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อคงความต่อเนื่องของอุตสาหกรรมปศุสัตว์ คุ้มครองผลประโยชน์ของเกษตรกรและผู้บริโภค และสนับสนุนเป้าหมาย “อินโดนีเซียรุ่งเรือง 2045 (Indonesia Emas 2045)” อย่างเป็นรูปธรรม

ที่มา: กรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ กระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย วันที่ 23 ธันวาคม 2568

IQA เน้นบทบาทกักกัน: ป้องกันศัตรูพืช-โรคข้ามพรมแดน พร้อมหนุนความสามารถแข่งขันสินค้าอินโดนีเซีย

เมื่อวันศุกร์ที่ 19 ธันวาคม 2568 หน่วยงานกักกันแห่งอินโดนีเซีย (Indonesian Quarantine Agency: IQA) เน้นย้ำบทบาท “ระบบกักกัน” ในฐานะแนวป้องกันประเทศแบบไม่ใช้กำลังทางทหาร และเป็นกลไกเชิงยุทธศาสตร์ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ ท่ามกลางการขยายตัวของโลกและความเสี่ยงจากโรคข้ามพรมแดน โดยหัวหน้าสำนักงานกักกันอินโดนีเซีย นาย Sahat M. Panggabean ระบุว่า งานกักกันมิได้จำกัดอยู่เพียงกระบวนการเชิงเทคนิค ณ ท่าเรือหรือท่าอากาศยาน หากเป็นองค์ประกอบสำคัญของระบบความมั่นคงชีวภาพและการคุ้มครองทรัพยากรของชาติ คำกล่าวดังกล่าวนำเสนอในงาน “การทบทวนผลการดำเนินงานสิ้นปี IQA 2568” ณ กรุงจาการ์ตา

IQA รายงานผลการดำเนินงานตลอดปี 2568 โดยให้ความสำคัญกับการคุ้มครองทรัพยากรธรรมชาติ การธำรงความมั่นคงทางอาหาร และการเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันของสินค้าโภคภัณฑ์อินโดนีเซียในตลาดโลก ทั้งนี้ นาย Sahat ชี้ว่า ระบบกักกันมีบทบาทหลักในการธำรง “อธิปไตยทางอาหาร” ผ่านการกำกับดูแลการเคลื่อนย้ายสัตว์ สัตว์น้ำ และพืช เพื่อป้องกันการนำเข้าและการแพร่กระจายของศัตรูพืชและโรคระบาดที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบเชิงเศรษฐกิจและสังคมในวงกว้าง โดยระบุว่า ระบบกักกันเป็นส่วนหนึ่งของระบบป้องกันประเทศแบบไม่ใช้กำลังทางทหาร มีภารกิจในการปกป้องทรัพยากรชีวภาพและความมั่นคงทางอาหารจากความเสี่ยงการนำเข้าและการกระจายของศัตรูพืชและเชื้อโรค

ในด้านการบังคับใช้มาตรการ ตลอดปี 2568 IQA บันทึกการดำเนินการกักกันจำนวน 5,909 รายการ ครอบคลุมมาตรการกักกัน/ควบคุม การปฏิเสธการนำเข้า และการทำลายสินค้าที่มีความเสี่ยงสูง โดยกลุ่มสินค้าที่ถูกดำเนินการบ่อย ได้แก่ เนื้อสัตว์ ข้าว อาหารสัตว์ ผลไม้ และสินค้าเกษตรเชิงยุทธศาสตร์อื่น ๆ นอกจากนี้ IQA ยังออกหนังสือแจ้งการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนด (Notification of Non-Compliance: NNC) จำนวน 809 ฉบับไปยังประเทศต้นทาง สำหรับสินค้านำเข้าที่ไม่เป็นไปตามข้อกำหนดด้านกักกัน ซึ่งมาตรการเชิงป้องกันดังกล่าวมีความสำคัญต่อการหลีกเลี่ยงความเสียหายทางเศรษฐกิจในระดับสูง

นาย Sahat ยกตัวอย่างว่า การระบาดของโรคปากและเท้าเปื่อย (Foot and Mouth Disease: FMD) ในโคอาจสร้างความเสียหายได้สูงถึง 40 ล้านล้านรูเปียห์ ขณะเดียวกัน การปนเปื้อนของศัตรูพืชกักกันอันตราย (Quarantine Plant Pest Organisms: OPTK) เช่น *Pseudomonas cichorii* อาจก่อให้เกิดความเสียหายได้ถึง 84.5 ล้านล้านรูเปียห์ พร้อมย้ำว่า “ช่องว่างเพียงเล็กน้อย” ในระบบกักกันสามารถนำไปสู่ผลกระทบขนาดใหญ่ จึงจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการป้องกันตั้งแต่ต้นทาง ซึ่งมีประสิทธิผลและมีต้นทุนต่ำกว่าการควบคุมภายหลังการระบาดขยายวง

นอกเหนือจากบทบาทด้านการคุ้มครอง IQA ยังทำหน้าที่เป็นเครื่องมือเชิงเศรษฐกิจผ่านการอำนวยความสะดวกด้านการค้าระหว่างประเทศ โดยตลอดปี 2025 ได้ออกใบรับรองกักกันจำนวน 2,619,241 ฉบับ สำหรับการนำเข้า การส่งออก และการเคลื่อนย้ายระหว่างพื้นที่ ซึ่งเป็นกลไกสนับสนุนความคล่องตัวของห่วงโซ่อุปทาน เพิ่มความเชื่อมั่นด้านมาตรฐานสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช ตลอดจนยกระดับศักยภาพการแข่งขันของสินค้าอินโดนีเซียในตลาดโลก

ที่มา: kaltim.pikiran-rakyat.com วันที่ 24 ธันวาคม 2568